
God skandinavisk lærebok i ortopedi

BOKOVERSIKT

Boken er inndelt i fire hovedkapitler: allmennortopedi, barneortopedi, voksenortopedi og traumatologi. Kapitlet om allmenn ortopedi er svært tradisjonelt og egentlig lite endret siden siste utgave i 1996 selv om forfatterne har ført inn referanser fra 2000. Spesielt savner jeg et eget kapittel om molekylærbiologiens effekt på ortopedien. Merkelig nok er de nye metodene for bruskbevarende kirurgi, verken nevnt her eller innenfor knekapitlet. Det foregår også betydelig forskning innenfor ligament-, sene- og muskelfeltet som burde vært sammenfattet bedre. Det neste hovedkapitlet om barneortopedi er betydelig bedre og omhandler de viktigste ortopediske tilstandene hos barn. I tillegg er det referanser til nettsteder som gjør det enkelt å finne frem til de mer sjeldne tilstandene.

Voksenortopedien er behandlet på 99 sider – overfladisk ja, men velskrevet, lettlest og oppdatert. Spesielt synes jeg ryggkapitlet er bra. Mindre fornøyd er jeg med skulderkapitlet. Både her og i det påfølgende traumekapitlet synes jeg det mangler mye på moderne skulderdiagnostikk og behandling. I tillegg mangler avsnitt om vanlige problemer som nerveinneklemmingstilstander, avaskulær nekrose i distale clavícula og skulderinstabiliteter på traumatisk grunnlag der det ikke har foreligget luksasjon. Referansene er også lite tilfredsstillende, og bør gjøres bedre i neste utgave! I albuekapitlet mangler et avsnitt om kroniske instabiliteter og osteokondritter på humerus. Håndkapitlet er lite og mangler nye referanser. Kapitlet om smerter i bekkenet mangler helt referanser. Kapitlet om hofta og lår mangler vanlige differensialdiagnoser ved lyskesmerter. Knekapitlet har merkelig nok intet om bruskskader. Dette er særlig merkelig fordi svenske forskere har ligget i forskningsfronten på dette feltet.

Traumekapitlet er bra, men svært kortfattet. Også her har forfatterne lagt seg på en politikk der de refererer svenske doktoravhandlinger (også svært gamle). Det hadde vært betydelig enklere for en interessert leser å hatt en direkte referanse til et spesifikt arbeid som lar seg slå opp på nettet eller i biblioteket. En siste innsigelse mot boken er en nesten total mangel på informasjon om rehabilitering.

Kritikken til tross dette er god, kortfattet og lettlest gjennomgang av det ortopediske fagfeltet. Hvem er boken skrevet for? Definitivt ikke for ortopeder som trenger betydelig mer detaljerte fremstillinger. Derimot skulle boken egne seg svært bra for et allmennlegekontor som et enkelt og raskt oppslagsverk. Det er minimale forskjeller på svensk og norsk praksis. Bokens anbefalinger skulle slik også i all hovedsak gjelde for norske forhold. Likeledes tror jeg boken passer godt for medisinske studenter. Den er lettlest og inneholder stort sett pensum ved de ortopediske lærerstedene i Norge. I tillegg egner boken seg som oppslagsverk på ortopediske poliklinikker, poster, rehabiliteringsenheter, etc.

Lars Engebretsen

Oslo ortopediske universitetsklinikk

Publisert: 20. februar 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.